

# LARS BOHMAN GALLERY

## Wilhelm von Kröckert, *Originalmålningar*, 28 mars – 3 maj 2015

Vi på Lars Bohman Gallery är stolta och glada över att få presentera utställningen *Originalmålningar* av Wilhelm von Kröckert.

*Konstkritikern Sebastian Johans skriver i utställningskatalogen*

Det är inte så konstigt att Wilhelm von Kröckert har mycket gemensamt med Ernst Billgren. Wilhelm von Kröckert är Ernst Billgren. Eller om det kanske är tvärtom. De har, skulle man kunna säga, till och med namnet gemensamt. Wilhelm är Ernst Billgrens mellannamn, och Kröckert är hans mammas ostfrisiska flicknamn. [...]

Det finns en mängd orsaker att experimentera eller leka med sitt namn och varumärke. Författare byter gärna genre under pseudonym – tidigare för att dölja sitt verkliga jag, på senare år i hopp om att skapa en mystik kring frågan om vem som döljer sig bakom det tagna namnet inför det stora avslöjandet.

Ernst Billgren har alltid lekt med sin identitet. Konstnären är väldigt offentlig men egentligen inte särskilt privat och har återkommande talat om sin massmedialt kända persona som en avatar. Kanske skulle man till och med kunna se det tillfälliga namnbytet som något av en förklaring, eller i varje fall ett förtydligande. [...]

Att Ernst Billgren uppträder som Wilhelm von Kröckert kan förstås ha många orsaker. Men en av de mest uppenbara är att han vill att hans målningar, åtminstone initialt, ska betraktas utan de förväntningar som är förknippade med karaktären "Ernst Billgren" – celebriteten som strör aforistiska tvetydigheter omkring sig, postmodernisten som älskar rävar, den rastlösa mångsysslaren som gjort uppror genom att vägra göra uppror och i samma rörelse visat att konsthistoriens manliga geni inte alls är ett överspelat fenomen utan tvärt om mycket gångbart på ett otal arenor. Kanske är namnbytet till och med ett steg bort från smarta oneliners. [...]

Den väsentligaste frågan är förstås varför Billgren väljer att rubricera sig med ett annat namn, och vilka effekter det har för hur vi ser på de aktuella konstverken. Att det har någon typ av effekt är alldeles klart. Vi läser ofrånkomligen namn när vi betraktar konst. I synnerhet om vi känner till dem. En stiliserad björkdunge upplevs på helt olika sätt beroende på om konstnären är Karin Mamma Andersson eller en konsthögskolestudent. På samma sätt uppfattar vi en bild av en konserverburk som en konsthistorisk kommentar eller en pastisch om avsändaren inte är Andy Warhol. [...]

Den ständiga expansion av konstnärskapet som är ett kännetecknande drag för Billgren beror i hög utsträckning på att han gärna provar nya grepp och samtidigt håller kvar sina etablerade uttryck. Det plötsliga namnbytet följer på det sättet en rak linje i en produktion där konstnären regelmässigt utforskar mediets förutsättningar och söker nya eller varierande infallsvinklar. Vanligen med förhållandevis små medel. [...]

Med den sedvanliga dubbelheten kan man också se Wilhelm von Kröckert som en följdriktig fortsättning på ett äldre verk och inte som en omstart. Namnleken och de bilder som följer skulle kunna ses som ett senkommet förkroppsligande av den ostfrisiska kyrkomålaren Ernst Wilhelm, som var huvudperson i den korta roman som konstnären gav ut i stället för en konventionell katalog i samband med en utställning på Galleri Lars Bohman 1998.